

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 17502/2022
08.12.2022.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници мал.тужиоца АА, чији је законски заступник мајка ББ, обоје из ..., чији су пуномоћници Радослав Тадић и Бојан Тадић, адвокати из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Славица Ћировић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 285/22 од 22.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 08.12.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 285/22 од 22.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици П2 51/16 од 13.12.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев мал.тужиоца и обавезан тужени да плаћа на име свог доприноса за издржавање малолетног сина АА уместо до сада по пресуди Општинског суда у Мионици П2 15/09 од 25.11.2009. године, износ од 8.000,00 динара, износ од 12.000,00 динара месечно и то од 15.10.2016. године, као дана подношења тужбе суду и то од 01. до 05-ог у месецу за протекли месец, а заостале рате – разлику између 8.000,00 динара и досуђеног износа од 12.000,00 динара, плати одједном на руке законском заступнику мал.тужиоца ББ. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да законском заступнику мал.тужиоца на име трошкова поступка исплати износ од 35.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 285/22 од 22.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешног и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), па је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Наводима ревизије туженог да је изрека другостепене одлуке нејасна и неразумљива, да противречи сама себи и разлoзима пресуде, указује се на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, а наводима да туженом достава позива за рочишта није извршена на законом прописани начин и да је тиме тужени онемогућен да расправља указује се на битну повреду поступка из члана 374. став 2. тачка 7. ЗПП, које нису прописане као ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП, а биле су цењене од стране другостепеног суда приликом одлучивања о жалби туженог.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Општинског суда у Мионици П2 15/09 од 25.11.2009. године малолетни тужилац АА поверен је на самостално вршење родитељског права мајци ББ, а тужени ВВ, отац малолетног детета, обавезан је да на име свог доприноса за издржавање мал.АА плаћа месечно 8.000,00 динара. Од доношења наведене одлуке па до подношења тужбе у овој парници 14.10.2016. године измениле су се околности тако што малолетни тужилац сада похађа шести разред основне школе, живи са мајком у стану који изнајмљују за 50 евра месечно. Законска заступница мал.тужиоца се бави ... и тако обезбеђује средства за задовољење својих и дететових егзистенционалних потреба. Поред трошкова за живот и школовање адекватних његовој старости, малолетни тужилац има и трошкове тренинга ..., који месечно износе 1.200,00 динара. Тужени живи сам, мајстор је грађевинац и ради све грађевинске послове за које је надница и до 40 евра. Због потребе за овим послом може радити сваки дан. Поред тога мајка му живи у Републици ... где повремено одлази.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, потреба малолетног детета и могућности родитеља, имајући у виду минималну суму издржавања, нижестепени судови су закључили да су се стекли услови из члана 164. Породичног закона за измену висине доприноса за издржавање малолетног детета, те су применом члана 160. истог закона обавезали туженог да доприноси издржавању детета са износом од 12.000,00 динара.

По оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилном применом материјалног права закључили да су се стекли услови за измену висине доприноса за издржавање малолетног детета од стране туженог.

Одредбом члана 154. став 1. Породичног закона прописано је да малолетно дете има право на издржавање од родитеља, док је чланом 160. став 1. истог закона прописано да се издржавање одређује према потребама повериоца издржавања и могућностима даваоца издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Чланом 164. Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Ревизијски наводи да нижестепени судови нису применили истражно начело и утврдили да ли има основа или не за повећање доприноса за издржавање малолетног детета нису основани. У току поступку изведен је доказ саслушањем законске заступнице малолетног тужиоца која се изјаснила о околностима од значаја за правилну примену одредбе члана 164. Породичног закона, а тужени није користио могућност да оспори наводе о измењеним околностима, па се ревизијским наводима неосновано оспорава правилност примене материјалног права и примена истражног начела.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**